In lumea Faraonilor

XVII

Templul Philae

de OLGA GRECEANU

Templul Philae

Suntem de aseară în Assuan, oraş între stânci de granit negru alternând cu stânci de granit roz de unde Faraonii de altă dată scoteau materialul necesar pentru uriaşele obeliscuri şi statui. Dincolo de aceste stânci colorate, e deşertul.

De pe teresa hotelului Cataract privesc stâncile, Nilul, insula Elefantinilor, ruinele anticei Syena, arborii tropicali ai Parcului Hotelului, cu frunza lor cât o umbrelă, sub umbra cărora, invazia ţânţarilor şi a muştelor pare să fie mai redusă.

In trăsuri trase de cai arabi, mici, negri şi iuţi, facem o primă excursie la Philae, cea mai apropiată insulă de graniţele Sudanului. Deşi e la începutul zilei, căldura e deja straşnică şi în acest climat, foarte sec, e simţită cu o greutate de plumb. Nici coşul ridicat al trăsurii, nici enormele noastre pălării florentine, nici evantaele, nici ghiaţa din thermos nu ajută la ceva. In plus, muştele, aceste regine ale deşertului ne chinuesc din plin şi cu sete.

Mă gândesc la rugăciunea beduinului de aseară:... „dar ce voi face, o! Soare, dacă mâine Tu nu vei mai răsări să mă luminezi?" Ce surpriză plăcută ar fi fost totuş pentru noi, dacă azi, ca o mare excepţie, Tu, Soare, n'ai mai fi răsărit ca să ne luminezi!

...La Templul Philae, care e ridicat pe o insulă în mijlocul Nilului, ajungem cu bărcile. Din grupul de construcţii: egiptiene, romane, greco-romane, eu îmi aleg Templul Zeiţei Isis, ridicat de Faronul Amasis din a XXVI-a dinastie, nu pentrucă e cel mai bătrân, cel mai masiv, cel mai expresiv dintre toate creaţiile de aci, dar pentrucă ţine de lumea Faraonilor.

Inchinat Zeiţei Isis, Zeiţa cu ochii aplecaţi, din Muzeul Cairo, lângă care m'am oprit să cer protecţie, Templul ei s'a bucurat de o viaţă foarte lungă, pentrucă şi-a păstrat o autoritate păgână chiar după ce s'a creştinat poporul egiptian.

Zeiţa Isis, cea mai iubită dintre zeiţele Egiptului, a fost adorată de ultimul om din deşert, care străbătea zile întregi deşertul pentru a ajunge în faţa statuei ei să i se închine.

Isis trecea drept o zeiţă, care cândva, foarte de demult, a trăit cu adevărat, a umblat ca ei, a dormit, a mâncat, s'a bucurat de viaţă şi chiar a iubit. A iubit pe Oziris, Zeul Judecător al sufletelor şi s'a măritat cu el şi a născut un copilaş, pe *Horus*, pe care mereu îl ţine în braţe, mereu e arătat pe genunchii ei. Isis a fost o Zeiţă adorată şi de egiptieni şi de greci şi de romani şi chiar, lucru curios, şi de creştini.

Cu toate că se închinau lui Isus, egiptienii n'au uitat multă vreme pe Zeiţa copilăriei lor, pentru că de Isis îi lega multe amintiri.

Isis a civilizat pe oameni. Zeiţa Isis a creiat medicina. Zeiţa Isis proteja căminurile în care se găsea o femee ce-şi iubea bărbatul. Isis a învăţat pe oameni cum se macină grâul între două pietre turtite ca să facă pâine. Isis, cea dintâi dintre toate femeile din lume, a ţesut şi a înălbit pânza.

Era odată, aci în mijloc, statuia în granit a mândrei Zeiţe Isis, stând pe Tron împărătesc, cu mâna dreaptă pe inimă, cu mâna stângă ţinând pe micul Horus, de sub ceafă. La picioarele ei de piatră se adunau coşuri cu fructe aurite, daruri smulse din inima pământului pe care ea l-a protejat.

La umbra Templului antic, a cărui intrare fără poartă era larg deschisă spre tot latul Nilului, în care se scăldau crocodilii, Isis neclintită, oglindindu-se în apă, primea orice jertfă ce i se aducea.

Dar au venit zile turburi.

A început să se spună că nu departe de insula Philae şi foarte aproape de deşertul Arabiei, într'o peşteră din Bethleem, o altă fecioară, Maria, ţine un prunc pe genunchi, şi că ei i se închină lumea toată..

Zeiţa Isis n'a clintit. Şi când creştinismul, venit aci prin cuvântul Evanghelistului Marcu, a vrut să scoată afară din Templu pe Zeiţa adorată a Egiptului, locuitorii toţi au sărit s'o apere şi, deşi recunoşteau în pruncul Isus pe stăpânitorul lumii, s'au rugat să nu se atingă încă de zeiţa copilăriei lor, s'o cruţe.

Au mers chiar atât de departe, că deşi creştini în anul 455 după Christos, locuitorii insulei au încheiat cu împăratul Marcian, un tratat, valabil 100 de ani, ca să se impue bizantinilor obligaţia de a nu se atinge până în anul 555, de Zeiţa Isis din Templul din Philae.

Patru ani înainte de expirarea contractului, când tocmai era pe sfârşite domnia lui Justinian, călugări greci au ajuns la Philae şi nemaivoind să ştie de nici un angajament, au aruncat afară din Templu, pe Zeiţa care tot mai ocupa inima întârziaţilor egipţieni, prima femee adorată şi cunoscută de ei şi care a supravieţuit păgâneşte tutulor zeităţilor din Olimp.

Azi Templul e gol şi apele Nilului îi sunt duşmane. In fiecare zi o muşcătură după alta la fundaţia piloanelor îl vor prăbuşi fără urmă.

Când părăsim insula, suită iar în barcă, întorc de câteva ori capul să mai zăresc coloanele masive cu uriaşe frunze de lotus, şi zidurile înclinate, cu sentimentul cu care ţi-ai lua rămas bun dela un om în agonie.

După ce vizităm barajele în granit „Nile Dam of Aswan", cele mai mari din lumea toată, cu 180 de porţi de ecluză, reglate prin electricitate, ne înapoem la Assuan. Căldura e în plin şi muştele foarte supărătoare.

Când apune soarele, facem o plimbare cu barca pe Nil. Lângă vâslaş ia loc un fel de abissinian cu părul cum e cărbunele, care în tot timpul plimbării noastre ne cântă pe o mandolină-tambur, un cântec de mare jale, un fel de imn al deşertului, un fel de plâns în rugăciune, care, vă asigur, lovea inimile noastre înainte de a se răspândi în amurgul african.

....După masă, nu mai am curajul să scobor nici pe terasa de pe care aud strigăte de admiraţie pentru jocul de artificii, nici în grădina proaspăt udată cu zeci de furtunuri, ci rămân în odaia mea, de unde prin geamul larg deschis, admir constelaţiile răsturnate de pe cerul african.

(Va urma)

Numele refugiaţilor repatriaţi

din sanatoriul Bugaz-Basarabia

Iaşi, 18 August

Am anunţat telefonic despre sosirea în oraşul nostru a unui număr de refugiaţi basarabeni, eliberaţi din sanatoriul Bugaz. Iată numele lor:

Popa Lucreţia soră de caritate, Cearneavschi Irina soră de caritate, Ban Ştefan curelar, Costruş Maria soră de caritate, Corduneanu Maria, Manolescu Petru, Kiş Iuliana, Mitran Alex., Campan Ioan, Lehnea Petre, Alex. Alexandru, Tudosiu Maria, Acsman Emil, Gr. Rădulescu, Gh. Ştefănescu, Ioana Vulpeanu, Eugen Bocancea, Zamfirache Ioan, Mihai Alexandru, Pintilescu Paraschiva, Lungu Mihai, Neculai Oristea, Petre Statcu, Vasile Pintea.

Toţi aceşti refugiaţi au fost îndrumaţi apoi spre Buzău.

UN INDUIOŞĂTOR BOTEZ PE ZONĂ

Piatra Neamţ, 17 August

Femeia soldatului concentrat Chiriac Alecu, contig. 1935 din com. Mirosloveşti (Roman), auzind că pe drumul Davidenilor va trece unitatea în care se afla şi soţul ei, a luat-o în pripă peste câmpuri şi ogoare, trecând şi apa Moldovei. Cum era în a noua lună, emoţiile drumului i-au grăbit naşterea unui copil. Ajunsă în Davideni, într'adevăr a dat peste soţul ei pe care nu-l mai văzuse de mult timp, însă s'a pus problema botezului. D. căpitan Paraschivescu Ioan, comandantul unui escadron de cavalerie, care în acel moment trecea cu unitatea prin localitate, admirând dragostea de cămin a acelei femei românce i-a botezat împreună cu ofiţerii şi trupa copilaşul, căruia i s'a dat numele de Ioan. Botezul a fost oficiat în biserica din Davideni de pr. Vasiliu, care în cuvinte extrem de înduioşătoare a scos în evidenţă gestul militarilor, gest care contribue la înfrăţirea armatei cu poporul. Unitatea venea în refacere din Basarabia.

La Brăila s'a cerut federalizarea asociaţiilor de foşti luptători

Brăila, 18 August

In cadrul unei deosebite solemnităţi, s'a sfinţit la biserica „Sfinţii Apsotoli Petru şi Pavel", drapelul societăţii „Făuritorii României Mari" filiala Brăila, de sub preşedinţia d-lui Bratu Sulica, drapel ai cărui naşi au fost d-nii: col. Paul Brătăşşanu, comandantul gărzii naţionale, Mircea Florescu, funcţionar P. T. T şi d-na Maria av Uţescu.

Au luat parte d-nii: Elefterie Caludi, subprefectul judeţului; col. dr. N. Hamat, profesor universitar, preşedintele Federaţiei foştilor luptători; G P. Trifan, preşedintele soc. „Făuritorii României Mari", centrala Bucureşti, vice-preşedinte al Federaţiei; Iordan Lucaci, secretar general al Federaţiei; d-na Aneta Mateescu, preşedinta corpului femeilor voluntare F. R. M.; d-nii Gică Dumitrescu, preşedintele Cercului subofiţerilor de rezervă; Ionel Simionescu, secretar general al soc. „Marele Voevod Mihai de Alba Iulia"; maior C. Ionescu-Dobrogeanu, dela soc. marilor mutilaţi de război, din Bucureşti; Scarlat Prescornitoiu, preşedintele filialei Galaţi; d-na Elena Comănău, preşedinta corpului femeilor voluntare din Galaţi, membrii asociaţiilor de foşti luptători din oraşul nostru, în frunte cu drapelele, garda naţională, premilitarii şi numeros public

Slujba religioasă a fost oficiată de protoereul Dumitru Vlad şi preotul A. Anghelescu.

După serviciul divin, s'a procedat la sfinţirea drapelului, care a fost predat d-lui preşedinte Bratu Sulică.

Protoereul Dumitru Vlad a adus binecuvântarea în numele bisericii pentru biruinţa societăţii.

Dacă o coincidenţă a făcut — continuă vorbitorul — ca drapelul soc. „Făuritorii României Mari" să fie sfinţit în aceste zile când ţara ne-a fost ciuntită, se impune ca sufletele tuturor românilor să rămână întregi şi să aibă credinţă în M. S Regele

D. maior C Ionescu-Dobrogeanu a arătat jertfele foştilor luptători cari au întregit Patria.

S'a servit apoi o agapă camaraderească, la care a ridicat primul toast pentru M. S. Regele d. lt.-col Paul Brătăşanu.

Au mai vorbit d-nii Scarlat Prescornitoiu, I. Simionescu, Gică Dumitrescu, Han şi d-na Aneta Mateescu.

D. G. P. Trifan, preşedintele soc. „Făuritorii României Mari", centrala Bucureşti, a arătat scopul organizaţiei şi şi-a exprimat încrederea că toate asociaţiile de foşti luptători se vor federaliza

S'a expediat apoi M. S. Regelui o telegramă de omagii.

xxXXxx

Vizita d-lui ministru

Radu Budişteanu la Centrul străjeresc Breaza

Luni, d. Radu Budişteanu, ministrul cultelor şi artelor, cu d-na, a vizitat Centrul dela Breaza, unde functionează tabăra şefilor de grupă, însoţit fiind de părintele Georgescu Edineţi secretar general la culte, de d-nii: Manoliu, secretar general al artelor; Livadaru, director de cabinet etc.

D. ministru a vizitat tabăra, care se afla în acel moment, în plin lucru.

In timp ce d. ministru vizita bisericuţa dăruită de moţii din Gălgău, gospodăria model a Centrului Breaza, precum şi noua clădire, cu muzeul, biblioteca, cooperativa etc., străjerii sefi de grupă s'au adunat în careu, în jurul pavilionului naţional.

D. maior Marin Georgescu a rostit o scurtă cuvântare.

D. ministru al cultelor şi artelor luând cuvântul, a spus între altele:

Misiunea voastră, aşa cum a fost hotărîtă de Marele Străjer, Majestatea Sa Regele, este de a fi strajă neadormită a tezaurului nostru de limbă, de port, datini şi năzuinţe, strajă gliei străbune şi mormintelor scumpe, strajă Ţării şi Regelui şi strajă credinţei ce ne-a păstrat de-alungul veacurilor, fiinta neamului".

După intonarea Imnului Regal a urmat defilarea.

Deschiderea cursurilor de vară pentru profesorii liceelor comerciale

Solemnitatea dela Academia comercială

D. subsecretar de stat Napoleon Creţu rostindu-şi cuvântarea.

Luni dim., la ora 10 s'a făcut în marele amfiteatru al Academiei comerciale, deschiderea cursurilor de vară pentru cea de a 8-a serie de profesori ai liceelor comerciale.

Cursurile vor dura până la 1 Septembrie.

Solemnitatea s'a desfăşurat în prezenţa d-lui profesor Napoleon Creţu ,subsecretar de Stat la ministerul educaţiei naţionale şi a d-lui prof. I. Răducanu ,rectorul Academiei comerciale.

Au mai fost de faţă d-nii: prof. I. Nistor, rectorul universităţii din Cernăuţi, Al. Marcu, Bungeţeanu, D. R. Ioaniţescu, I. Constantinescu, St. Ţenov, D. Rădulescu, dr. Drăgănescu-Brateş, insp. C. Demetrescu, dr. I. Mărculescu ,d-nele: Gheţu, dr. Petruşi, Elena Rarincescu, etc.

CUVÂNTAREA D-LUI RECTOR I. RĂDUCANU

Deschidem astăzi a 8-a serie de cursuri de vară pentru profesorii liceelor comerciale.

Inainte însă de a ţine pentru prima oară astfel de cursuri, la 1933, ţin să amintesc că din iniţiativa câtorva profesori ai Academiei noastre comerciale, am organizat la Lipova, lângă Arad, cursuri de vară pentru licenţiaţii Academiilor comerciale şi industriale din Cluj şi Bucureşti.

Despre rostul acestor cursuri cred că nu este nevoe să vă vorbesc. Un lucru aşi dori să accentuez: Cu toate vremurile atât de grele pentru viaţa Statului şi a Neamului nostru, am socotit că nu trebue să întrerupem aceste cursuri.

La aceste cursuri am rugat distinşi reprezentanţi ai culturii româneşti să ne vorbească despre ceeace ne preocupă astăzi mai mult.

Apoi adresându-se d-lui subsecretar de stat Napoleon Creţu, d. prof. Răducanu spune:

Intre ministerul educaţiei naţionale şi Academia noastră comercială care este sârguitoare în munca ei şi dorinţa ei de autonomie — autonomie pe care niciodată n'a întrebuinţat-o decât în scopul unui dinamism educativ cât mai puternic, între minister şi noi a existat întotdeauna o perfectă înţelegere şi o intimă colaborare.

Aşi putea să vă dau un singur exemplu. In cursul acestei vacanţe, noi nu am avut vacanţă aici. Când s'au terminat examenele am început alte cursuri, cursuri la care participă aproape 300 de profesori şi profesoare, predate de către colegul nostru Stahl, şi care vor dura până la 1 Septembrie.

Aici la şcoală, nu ştim ce este repauzul, ce este odihna. Muncă în tot timpul, muncă pentru luminarea spiritului românesc, muncă pentru consolidarea culturii româneşti.

Cuvântarea d-lui subsecretar de stat N. Creţu

D. subsecretar de stat *N. Creţu* a exprimat regretul d-lui ministru Caracostea că nu a putut participa la solemnitate.

D-sa menţionează spiritul practic şi definitiv realizator al Academiei comerciale, care în această epocă de războiu ştie să pună la îndemâna tuturor cercetarea problemelor actuale în cadrul statului totalitar.

D-sa continuă astfel:

Cea dintâi obligaţie — pe care ţin să o afirm aci în acest înalt for de pregătire ştiinţifică şi technică — este a recunoaşte că naţionalism adevărat nu poate exista fără ştiinţă, naţionalişti veritabili, fără pregătire, realizări naţionaliste temeinice, fără metodă.

Un naţionalism psihoză, un naţionalism de desiderate haotice şi incoherent ca metodă, nu numai că nu foloseşte, dar poate deveni extrem de primejdios.

Domniile voastre aţi înţeles acest lucru. Colegii mei din aceste bănci sunt convins că-l înţeleg şi ei.

Astfel spunea M. S. Regele în cuvântarea ţinută la 30 Nov. 1935 cu ocazia inaugurării unei aripi a bibliot. Acad. comerciale:

„Această Academie este o şcoală de ştiinţă care are şi un scop înalt naţional: Acela de a creia o adevărată economie naţională, un adevărat comerţ şi o industrie naţională".

Pregătire serioasă, cunoştinţe clare, orientare sigură, metodă de lucru, însuşirea technicei de înfăptuire — iată poruncile urgente ale ceasului de faţă şi comandamentele categorice ale naţionalismului binefăcător.

Văd d-le rector şi d-lor profesori, în programa d-voastră acest spirit salutar, care trebue răspândit şi încurajat în toate direcţiunile.

Este spiritul care trebue să primeze în şcoală şi ca să-l facem viu trăitor în învăţământ, ministerul va chema periodic pe profesorii fiecărei discipline la astfel de cursuri. Aceste cursuri generalizate pe toată întinderea învăţământului trebue să dea un puls nou în şcoală şi să ţină corpul didactic în cea mai bună formă de pregătire, informaţie şi înţelegere a duhului în care are să lucreze.

Aveţi o mare chemare:

Daţi misiunii voastre educative tot prestigiul, dovediţi tot folosul pentru ţară al muncii voastre pricepute şi neobosite şi fiţi siguri că veţi binemerita nu numai recunoaşterea morală a acestei activităţi ci şi acele recunoaşteri în fapt care să vă răsplătească cum trebue munca şi să vă pună în situaţia de a lucra în condiţii mai bune realizări şi mai isbutite.

Pentru noi toţi sună la fel aceiaşi poruncă.

Inţelegători ai vremurilor trebue să ne încordăm puterile şi să răspundem serios, activ, efectiv acelor chemări ale intereselor Patriei pe care ni le desluşeşte în fiecare zi prin cugetarea Sa, prin directivele ce le imprimă, prin munca neostenită cu care Insuşi le slujeşte, Majestatea Sa Regele.

Regele nostru este un mare pedagog. Slujitorii şcoalei au a dovedi că-i înţeleg directivele care urmăresc prin şcoală prefacerea spiritului public, pregătind astfel realizările cerute de progresul Statului Românesc.

CONFERINŢA D-LUI PROF. I. NISTOR

D. prof. I. Nistor, rectorul universităţii din Cernăuţi şi-a desvoltat apoi conferinţa despre: *„Influenţa războiului în istoria comerţului român"*.

CONFERINŢELE DE AZI

In cadrul cursurilor de vară pentru profesorii liceelor comerciale, vor conferenţia azi:

Prof. Ion Răducanu: „Metodele de finanţarea răsboiului".

Conf. St. Dumitrescu: „Instrumentul monetar în economia de răsboi".

Prof. C. Bungeţianu: „Intreprinderea românească în cadrul noilor legiuiri ale economiei de răsboi".

Din nevoile crescătorilor de vite

Fiarele sălbatice amenință existența satelor dela munte

R.-Vâlcii, 8 August.

Această chestiune ar părea fără înţeles pentru aceia cari n'au avut niciodată contact cu sărăcia şi trudnica viaţă pe care o duc locuitorii satelor noastre dela munte, unde vitele şi oile de lapte au fost şi sunt aproape exclusiv sursa lor de trai.

Pentru cei iniţiaţi, se ştie că în aceste regiuni, satele sunt aşezate numai pe dealuri, văi şi pripoare, lipsite de pământ de cultură şi ogrăzi cu pomi fructiferi. Erau altă dată prin aceste locuri importante crescătorii de vite şi oerii, care aduceau o bună stare în căminele acestor munteni harnici.

Erau pe acele vremuri moşneni cu drepturi de proprietate asupra pădurilor de la munte, unde îşi instalau vara suhaturile de vite şi ţarcurile de oi.

După exproprierea moşiilor, au apărut o mulţime de exploatatori, cari au cumpărat dela ţărani dreptul lor de proprietate asupra pădurilor. Gospodarii rămaşi fără terenuri proprii pentru păşune, au început să lupte cu greutăţi din ce în ce mai mari, până ce treptat, cirezile au dispărut şi cu greu locuitorii mai pot ţine acum câte o vită de muncă sau vacă cu lapte.

Azi e mare lucru să vezi în bătătura omului sărac de la munte, o vacă, oaie sau capră, care să dea o oală cu lapte pentru hrana copiilor.

Sunt, în judeţul nostru, sate întregi în care nu găseşti în medie, mai mult de o vacă cu lapte la 4-5 familii. Unde se mai găsesc turme de oi, pe ici, pe colea, ciobanii umblă cu ele, pribegind din munte în munte, plătind arenzi grele pentru păşunat.

DE VORBA CU ACEŞTI ROMANI NECAJIŢI

Am stat de vorbă cu mulţi din aceşti români necăjiţi, de la Voineasa, Malaia, Brezoi, Câineni, Călineşti şi Cheea (Vâlcea), Văratica şi Câineni (Argeş). Mi-au povestit aceşti oameni lucruri necunoscute de noi ăştia cari trăim departe de truda satelor. Şi le-am promis că voi scrie la jurnal despre nevoile lor, pentru ca stăpânirea să ia cunoştinţă şi să chibzuiască cu părintească grije la curmarea răului.

Ei îmi povestesc sfătoşi şi încrezători, depănând toată gama nevoilor ce-a apasă.

— Munţii şi islazurile noastre aveau altă dată vite multe şi frumoase, de-ţi era mai mare dragul să le priveşti. Erau şi fiare sălbatice, care ne păgubeau din când în când, dar erau puţine. Dacă pentru cele dintâi aveam mijloace de creştere şi întreţinere, pentru cele din urmă aveam tot aşa mijloace de stârpire. Când simţeam că fiara s'a pripăşit în preajma satului, numai că întindeam cursele şi capcanele şi apoi ne aşezam cu armele încărcate la pândă. Când fiara venea să atace vitele, chiar de scăpa de cursă sau capcană, dădea de glonţul nostru.

Astăzi, vânatul urşilor este prohibit sub orice formă şi în orice loc, dacă nu ai autorizaţie. Şi apoi nici nu mai avem arme. Dar chiar dacă am avea arme, ursul nu ne anunţă din vreme, când vine să ne ia vita, pentru ca să avem timp să scoatem autorizaţie pentru împuşcarea lui. Dar chiar având armă şi autorizaţie pentru împuşcarea unui urs, ce ne facem dacă vine doi, trei deodată? Şi aşa, lighioanele şi dihăniile sălbatice s'au înmulţit, cum nu am pomenit până acum. Ele ne sfâşie şi ne distrug şi bruma de vite ce ne-a mai rămas, fără să putem lua vre-o măsură de stârpire sau cel puţin de apărare.

— Pentru că, să vedeţi dvs. cum stau lucrurile. In munţi mişună lupii, care au fugit dela şes, din cauză că prada s'a împuţinat. Ei s'au aciuat prin apropierea stânelor dela munte, unde prăpădesc în voie oile.

Vânatul nobil, speriat de atâtea fiare, s'a coborît în măcişurile din dealuri, împreună cu porcii mistreţi, cari ne prăpădesc şi bruma de porumb ce avem pe unele locuri. Urşii, cari s'au înmulţit potop, hârţuiţi şi ei de haitele de lupi, au coborît prin apropierea satelor şi ne prăpădesc vitele chiar ziua nămiaza mare.

CUM OPEREAZA FIARELE

Urşii au şi ei instinctul de apreciere. Ei ocolesc vitele slabe şi atacă numai vitele grase şi tinere.

La Călineşti, fiarele au mâncat nouă boi şi un mânzat ai locuitorilor Gh. Arnăutu, Vodica şi Prunoiu.

In muntele Venereţu au fost mâncaţi caii şi măgarul lui I. Berendei. In muntele Dealul Negru, ciobanul Bondoc sărind în ajutorul unei vaci, care mugea disperată cu ursul în spinare, a fost apucat în braţe de urs şi aruncat cu atâta putere de un copac, încât bietul om a rămas cu o mână şi un picior rupte.

In apropierea muntelui Venereţu a apărut un urs, cum nu s'a mai văzut de mare, care a făcut ravagii prin împrejurimi. In satul Malaia, la punctul Jera. urşii au mâncat 60 de oi. In comuna Văratica (Argeş) un bou al lui Achim Văräticeanu, a venit mugind cu ursul în spinare până în sat. Lumea din sat, înarmată cu securi şi ciomege, a reuşit să sperie pe urs, care a fugit, lăsând boul sfâşiat. Tot în Văratica au mâncat urşii 20 de oi şi 15 capre ale lui Gh. Bădescu şi Gh. Gh. Văräticeanu. La Bolboaca-Venereţu, un român auzind noaptea cum vaca mugeşte, a ieşit afară cu soţia, cu lampa aprinsă. Vaca se zbătea în ogradă cu ursul în spinare. La apariţia omului cu lampa, ursul a luat vaca în braţe şi a trântit-o moartă jos. Apoi a plecat încet, în sus, pe coastă...

Ciobanii aud cum vitele ţipă câte 2-3 ore, până ce fiarele le suge tot sângele şi apoi cad moarte. Vita moartă, ursul o îngroapă şi pune peste ea buştenii şi pietre. Când nu găseşte pradă proaspătă, desgroapă hoitul îngropat şi se ospătează

Dar lanţul celor spuse de necăjiţii săteni este lung. Am spicuit numai ce poate reda în parte situaţia jalnică în care se găsesc aceşti oameni terorizaţi şi sărăciţi de fiare.

I. Niculescu

MERCEDES Maşini de birou

O calitate deosebită a maşinei de scris „Mercedes-Express": Adaptarea ei la orice iuţeală de scris cu ajutorul dispozitivului de reglare a mişcării carului maşinii. Astfel se poate ajunge la folosirea integrală a puterii de muncă a celui care scrie, obţinându-se în acelaş timp un scris clar, uniform şi curat.

Un alt avantaj important al acestei maşini este demontabilitatea uşoară în trei piese principale pentru curaţire şi reparaţii.

Rugăm trimiteţi-ne următorul cupon:

MERCEDES Soc. Anon.
Bucureşti III — Splaiul Independenţei 68 — Tel. 4.94.30

Dorind să cunosc maşinele de scris „Mercedes" de birou — portative, vă rog să binevoiţi a-mi oferi — prezenta — trimite prospecte — fără nici o obligaţie din partea mea.

(Ştergeţi ceeace nu vă interesează!)

Numele:

Adresa:

10 R.I 3

Din Buzău

CONFERINŢA ADMINISTRATIVA. — D. I. Manciu, pretorul plăşii Tohani, a convocat pentru Sâmbătă, la Mizil, o importantă conferinţă administrativă, la care a asistat şi d. general N. Bădescu, prefectul judeţului.

Au participat: d. Al. Cotsman, grimarul Mizilului; d. ing. Gică Stănescu, directorul Camerii agricole; primarii, notarii, şefii circumscripţiilor agricole, directorii şcolilor primare, şefii posturilor de jandarmi, etc. D. pretor Manciu a făcut un larg expozeu asupra înfăptuirilor edilitare ce s'au marcat, circumscripţia sa arătând totodată nevoile pe care le mai au comunele din plasa Tohani.

D. Al. Gotsman, primarul Mizilului a pus în discuţie mai multe probleme în legătură cu viaţa administrativă şi edilitară a Mizilului.

D. ing. agronom Stancu. a desvoltat şi susţinut mai multe chestiuni privitoare la situaţia agricolă.

D. general Bădescu a încheiat seria cuvântărilor, insistând asupra următoarelor chestiuni: ajutorarea familiilor celor concentraţi, refacerea şi buna întreţinere a drumurilor, intensificarea lucrărilor pentru viticultură şi agricultură, grijea pentru întreţinerea bisericilor, şcolilor, etc.

Toată această activitate însă se va desfăşura numai în cadrul „Partidului naţiunii", a spus d. general Bădescu, singurul organism politic care lucrează în slujba ţării şi a Regelui.

MIŞCAREA CULTURALA LA SATE. — D. general Bădescu, prefectul judeţului, a avut la prefectură o importantă consfătuire cu fruntaşii vieţii culturale din localitate.

Au fost invitaţi şi au participat la această consfătuire d-nii: Remus Nestor, preşedintele org. „Partidului naţiunii"; Apostol Albu, preşedintele org. orăşeneşti a „Partidului naţiunii"; C. Tegăneanu, primarul oraşului: col. Grigore Chiriacescu, comandantul gărzii P. N.; ing. Al. Brainski, prof. Cristea Teodor, prof. Al. Mocanu, prof. Ilie Grancea, pr. C. Trifănescu, pr. C. Minculescu, Iuliu Mihalcea, Teodor Oprea, I. Mihăilă şi Em. Palade. După discuţiunile ce au urmat, s'a format un comitet de propagandă culturală şi naţională la sate.

D. general Bădescu a fost ales preşedinte al acestui comitet, având ca secretar pe d. Stelian Banciu, şef de cabinet, iar ca membri au fost desemnaţi toţi cei prezenţi la consfătuire.

S'a procedat apoi la formarea centrelor de propagandă şi deocamdată s'au format următoarele centre: Plasa Gâlnău şi plasa Slănic.

Astfel, în ziua de 18 August a. c. a urmat să conferenţieze în comuna Zilişteanca părintele profesor Const. Minculescu, la Săgeata d. prof. Al. Mocanu, iar la Scurteşti, păr. prof. C. Trifănescu.

In ziua de 25 August a. c. în com. Gura-Dimienii va conferenţia d. Em. Palade, la Vintilă-Vodă d. Ilie Grancea, iar la Cărpinistea d. Dem. Sârbescu, preşedintele presei buzoene.

Conferinţele vor fi urmate de câte un program de educaţie naţională şi patriotică.

La aceste manifestaţiuni, vor participa d. prefect al judeţului, demnitarii Partidului naţiunii, soţiile concentraţilor, tinerii premilitari, locuitorii şi reprezentanţii autorităţilor comunale.

CENTRE PENTRU CUMPARAREA GRAULUI. — Federala „Buzăul" primind însărcinarea de a susţine preţul grâului, a orzului, ovăzului şi porumbului, a organizat centre de cumpărarea acestor cereale în gările: Buzău, Boboc, Rosetti, Cilibia, Tăbărăşti, Ulmeni, Vintileanca şi Mizil.

La aceste centre, care funcţionează în permanenţă, orice agricultor poate prezenta probe din cerealele ce le are de vânzare spre a afla preţul ce este în drept a primi pentru ele, conform normelor stabilite de guvernul ţării.

Centrele de cumpărare primesc şi achită imediat costul cerealelor predate.

Tablouri de preţuri, de felul cerealelor şi calităţii, vor fi afişate la fiecare centru.

Cerealele umede mălurate sau gărgăriţite, nu se primesc.

Intrucât calitatea recoltei acestui an este inferioară şi cu multe corpuri streine, interesul agricultorilor este de a curăţi cât mai bine pleava şi corpurile streine ciuruind, vânturând, sau triererând cerealele înainte de a le prezenta la vânzare.

Centrele de cumpărare vor fi inspectate de delegaţii federalei, iar producătorii care au vre-o nemulţumire asupra modului cum lucrează centrele, vor aduce la cunoştinţa acestor delegaţi toate ce reclamaţiuni au de făcut.

SPECULANŢI. — D. Gh. Costescu, inspector al serviciului de măsuri şi greutăţi, din localitate, a dresat cuvenitele acte prin care Stan Anastasescu şi Ştefan Vargă, proprietarii restaurantului „Mercur" din centrul oraşului, au fost trimişi în judecată pentru contravenirea la legea speculei.

Procesul se va judeca înaintea judecătoriei speciale pentru infracţiuni la legea speculei.

EDILITARE. — D. C. Tegăneanu, primarul oraşului, a intervenit la direcţia generală a drumurilor şi a primit promisiunea ca în cadrul lucrărilor de modernizare, să se facă şi racordul cu Bulevardul Brătianu în faţa palatului comunal pe o lungime de 40 metri. Totodată s'a promis să se paveze triunghiul rămas la conjuncţia străzii Regel(e Carol II cu strada Episcopiei.

. — In fine s'a luat o măsură pentru carnea ce se vinde în hală.

Se cunoaşte că nu s'au terminat definitiv lucrările în hala de carne din care cauză nu s'au putut instala frigoriferele.

De patru ani în hala luxoasă, vara se vinde carnea învechită de căldură.

D. primar Const. Tegăneanu a dispus ca măcelarii să-şi construiască răcitoare speciale, sub sancţiunea radierei contractelor de închiriere.

Până vom avea frigorifere, măsura este mult prea binevenită.

— La primărie se întocmesc proecte de pavare pentru străzi şi trotuare.

E cazul să-şi spună cuvântul şi cetăţenii. ;

D. primar aşteaptă propunerile ce vor fi clasate după necesitate de o comisie a Partidului naţiunii, organizaţia orăşenească.

Abonamentelor li se dă curs numai dela 1 şi 16 ale fiecărei luni astfel că, spre a li se putea expedia ziarul la timp, vor trimite costul cu cel puţin 5 zile înainte de aceste date.

Preţul abonamentului la ziarul UNIVERSUL este

Lei 750 pe un an
„ 380 pe 6 luni
„ 200 pe 3 luni